

***wīgalīkaz** Runic: Pronunciation: /'wi:.ya.li:.kaz/

adjective · a-stem

Meanings

martial, militant

Etymology

From *wīgą ('battle') + *-līkaz.

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	wīgalīkaz	wīgalīkō	wīgalīka, -at, -atō	wīgalīkai	wīgalīkōz	wīgalīkō
Acc.	wīgalīkanō	wīgalīkō	wīgalīka, -at, -atō	wīgalīkanz	wīgalīkōz	wīgalīkō
Gen.	wīgalīkas, wīgalīkis	wīgalīkaizōz	wīgalīkas, wīgalīkis	wīgalīkaizô	wīgalīkaizô	wīgalīkaizć
Dat.	wīgalīkammai	wīgalīkaizōi	wīgalīkammai	wīgalīkaimaz	wīgalīkaimaz	wīgalīkaim
Inst.	wīgalīkanō	wīgalīkaizō	wīgalīkanō	wīgalīkaimiz	wīgalīkaimiz	wīgalīkaim

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	wīgalīkô	wīgalīkō	wīgalīkô	wīgalīkaniz	wīgalīkōniz	wīgalīkōnō
Acc.	wīgalīkanų	wīgalīkōnų	wīgalīkô	wīgalīkanunz	wīgalīkōnunz	wīgalīkōnō
Gen.	wīgalīkiniz	wīgalīkōniz	wīgalīkiniz	wīgalīkanġ	wīgalīkōnġ	wīgalīkanġ
Dat.	wīgalīkini	wīgalīkōni	wīgalīkini	wīgalīkammaz	wīgalīkōmaz	wīgalīkammaz
Inst.	wīgalīkinē	wīgalīkōnē	wīgalīkinē	wīgalīkammiz	wīgalīkōmiz	wīgalīkammiz

Descendants

*wīgalīk (Proto-West Germanic)
| wīglīh (Old High German)

*wīgalīk (Proto-West Germanic)
| *wīglīk (Old Saxon)
| | unwīglīk (Old Saxon)

vīgligr (Old Norse)
| víglegur (Icelandic)

[View on Wiktionary](#)